

dagens öppnande från Kongl. Maj:t att de oundgängliga statsbehofven denna gång icke kunde fyllas utan ökade skatter; men man hörde på samma gång i throntalet att vårt land står i ostördt vänskapligt förhållande till alla främmande makter. Med fästadt afseende vid ett sådant förhållande torde, utan ringaste olägenhet eller fara för landet, andra klassens beväringsoföfningar innevarande år indragas, och derigenom de väntade skatteförhöjningarne i någon mån minskas, helst som svenska folket redan förut dignar under skattebördor.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt får jag vördsamt föreslå:

att Riksdagen ville besluta att vapenöfningarne för andra klassens beväringsmanskaf för innevarande år måtte indragas och att det för detta ändamål afsedda anslag måtte användas till statsregleringen för år 1880.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1879.

J. Jonasson,
från Kalmar län.

N:o 51.

Af Herr **C. J. Bengtsson**: *Angående ändring af 4 § i Kongl. Förordningen den 24 September 1861 om tillsyn öfver förmyndares förvaltning af ommyndigs egendom.*

Kongl. Förordningen den 24 September 1861 § 4 stadgar, bland annat, att förmyndare skall för hvart år afsluta räkning öfver myndlin-

gens tillhörige af förmyndaren förvaltade medel, samt till rätten ingifva ett summariskt utdrag af samma räkning.

Enligt gällande lag är förmyndaren således skyldig att årligen upprätta förmyndareräkning, vare sig myndlingen eger något eller intet, eller åtminstone genom intyg från vederbörande kommunalrämnds ordförande eller dertill utsedde gode män styrka medellösheten. Behofvet, eller rättare nytta, af en sådan redovisning motsvarar ingalunda de kostnader och besvär den mången gång medför, synnerligen då förmyndaren bor aflägsse från vederbörande granskningsmän och domhåvanden. Och hvad ersättning förmyndaren till sist erhåller för alla dessa årligen återkommande besvär är lätt att finna. Det enda man rimligen bör fordra af förmyndare, som inga medel haft att förvalta, är att han då den omyndige till myndig ålder kommit för honom aflägger räkenskap för sitt fögderi.

Jag hemställer på grund af det nu i korthet anförda, att med ändring af § 4 i Kongl. Förordningen den 24 September 1861, Riksdagen för sin del beslutar,

att då omyndig person vid omyndigblifvandet befinnes sakna all tillgång, förmyndare må, så länge detta förhållande fortfar, varda befriad ifrån skyldigheten att årligen upprätta de i § 4 af Kongl. Förordningen den 24 September 1861 föreskrifna räkningar, eller med bestyrkt uppgift visa att inga medel finnas att förvalta, utan först då myndlingen kommit till den ålder att han myndig blifven är, vara skyldig att förmynderskapet redovisa.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 24 Januari 1879.

C. J. Bengtsson.
